Mirovhezî

Berztirîn Forma Evînê

Bila hemû tiştên we bi hezkirinê bên kirin.
1 Korintî 16:14

Ez bi zimanên mirovan û milyaketan bipeyivim û hezkirina min tune be jî, ez dibim wek tûncê ku deng lê dixe, an jî zirneya ku lê dixe.

Û tevî ku diyariya pêxembertiyê ya min heye û hemû sir û hemû zanînê fêm dikim; Û tevî ku baweriya min bi hemû hêza min heye, da ku ez çiyayan rakim û hezkirina min tunebe jî, ez ne tu tişt im.

Û tevî ku ez hemû mal û milkê xwe didim xwarina belengazan, bedena xwe didim şewitandinê û hezkirina min tune be jî, tu feyda min tune.

Evîn dirêj e û dilovan e; evîn çavnebariyê nake; evîn xwe qure nake, pozbilind nabe, xwe nebaş nake, li ya xwe nagere, bi hêsanî hêrs nabe, xerab nafikire; Bi neheqiyê şa nabe, lê bi rastiyê şa dibe; Her tiştî radigire, ji her tiştî bawer dike, her tiştî hêvî dike, her tiştî radigire.

Evîn tu carî têk naçe; ziman hebin, ewê biqedin; zanîn jî hebe, wê ji holê rabe.

Çimkî em bi qismî dizanin û hinekî jî pêxemberîtiyê dikin. Lê gava ku ya bêkêmasî hat, wê hingê ya ku bi qismî ye ji holê rabe. Dema ez zarok bûm, min di zarokatiya xwe de dipeyivî, min di zarokatiyê de fêm dikir, min di zaroktiyê de difikirî: lê gava ez bûm mêr, min tiştên zarokatî ji holê rakir. Ji bo niha em bi şûşeyek, tarî dibînin; lê paşê rû bi rû: niha ez bi qismî dizanim; lê wê çaxê ezê bizanibim çawa ku ez jî têm naskirin.

Û niha bawerî, hêvî, hezkirin ev her sê ne. lê ya herî mezin evîn e.

1 Korîntî 13

Hişyar bin, di baweriyê de rawestin, wek mirovan dev ji we berdin, hêzdar bin. Bila hemû tiştên we bi hezkirinê bên kirin. **1 Korintî 16:13-14**

Ji ber vê yekê, wek bijartiyên Xwedê, pîroz û delal, nav rehmê, dilovanî, dilnizmî, nermî, bîhnfirehî li xwe bikin. Heger li hevdû bihûrtin û li hev bibihûrin. Çawa ku Mesîh li we bihûrt, hûn jî wisa bikin. Û berî her tiştî evîna ku girêdana bêkêmasiyê ye, li xwe bikin. Û bila aştiya Xwedê di dilê we de serwer be. û hûn şikirdar bin. **Kolosî 3:12-15**

Ji Bavê me Xwedê û ji Xudan Îsa Mesîh kerem û aştî ji we re be. Birano, em neçar in ku hergav ji bo we ji Xwedê re şikir bikin, ji ber ku baweriya we pir mezin dibe û hezkirina we hemûyan ji hev re zêde dibe. Ji bo ku em bi xwe di civînên Xwedê de ji bo bîhnfirehî û baweriya we di hemî tengahiyên we û tengahiyên ku hûn radigirin de, bi we rûmetê bidin:
2 Selanîkî 1:2-4

Niha dawiya emrê hezkirina ji dilekî pak, ji wijdanek paqij û ji baweriya bêhiş e: **1 Tîmotêyo 1:5**

Ji ber vê yekê em hem dixebitin û hem jî em şermezar dikin, çimkî em bi Xwedayê jîndar ê ku Xilaskarê hemû mirovan e, nemaze yên bawermendan, bawer dikin. Van tiştan emir dike û hîn dike. Bila tu kes ciwaniya te biçûk nebîne; lê tu di gotinê de, di axaftinê de, di hezkirinê de, di ruh de, di îmanê de, di paqijiyê de mînaka bawermendan be. Heta ku ez bêm, hay ji xwendinê, şîretkirinê, hînkirinê bidin. **1 Tîmotêyo 4:10-13**

Lê di xaniyekî mezin de ne tenê firaxên ji zêr û zîv, lê ji dar û ax jî hene; û hinek ji bo namûsê, û hinek ji bo bêrûmetiyê. Ji ber vê yekê eger yek xwe ji vana paqij bike, ewê bibe firaxek rûmetê, pîrozkirî û ji bo karanîna axayê hev û ji her karê qenc re amade ye. Ji xwestekên xortaniyê jî birevin, lê bi yên ku ji dilekî pak gazî Xudan dikin, li pey rastdarî, bawerî, hezkirin û aştiyê biçin. Lê pirsên bêaqil û nezanîna xwe dûr dixin, ji ber ku dizanin ku ew nakokiyên zayendî dikin. **2 Tîmotêyo 2:20-23**

Lê dawiya her tiştî nêzîk e: Ji ber vê yekê hûn hişyar bin û ji bo duakirinê hişyar bin. Û berî her tiştî di nav xwe de hezkirineke bi germî hebe, çimkî evîn wê pirbûna gunehan veşêre. Mêvanperweriyê ji hev re bêyî hêrs bikar bînin. **1 Petrûs 4:7-9**

Û ji bilî vê, hemû xîretkêşiyê bidin, fezîlet li baweriya xwe zêde bikin; û bi fezîletê zanînê; Û ji bo zanînê; û ji bîhnfirehiyê re; û ji bo xwedawendiyê sebir bikin; Û ji Xwedê re dilovaniya biratî; û ji hezkirina biratî re. Çimkî eger ev tişt di nav we de bin û zêde bibin, ew we dikin ku hûn di zanîna Xudanê me Îsa Mesîh de ne bêber û ne jî bêber bin. **2 Petrûs 1:5-8**